

ПРИРОДА-НАШ СПІЛЬНИЙ ДІМ

Синій Вир

Регіональний еколого-освітній часопис

Озеро Синевир - водно-болотне угіддя міжнародного значення (Рамсарська конвенція)

Озеро Синевир - одне із семи природних чудес України

Газету засновано 21 березня 2001 року

Квітень, 2022 р.

№ 4 (336)

Рятуючись від війни

У НПП «Синевир» тимчасовий прихисток знайшли понад 130 вимушено переміщених осіб із різних населених пунктів України, де тривають бойові дії.

Тяжкі випробування випали на їх долю. Рятуючись від війни, не маючи часу на збори, більшість з них приїхали лише з одним наплічником... Серед них переважно жінки і діти. Чоловіки ж залишилися вдома боронити свої домівки та захищати рідну землю. Переживши розлуку та подолавши далекий шлях до нашого краю всі вони дуже втомлені... і розгублені, бо позаду, без перебільшення, пережили справжнє пекло війни: обстріл ракетами, бомбардування, вбивства, насильства...

Згадки про пережите викликає у них лише біль і тривогу. Про це важко говорити, не стримуючи сліз. Декому з них вже немає куди повертатися, бо їхнє житло повністю зруйноване. Хтось втратив рідних і близьких, хтось залишив все, що мав та дивом евакуювався.

Кількість таких людей щораз зростає.

Однак, за останні тижні закарпатці дуже згуртувалися, тож байдужих до проблем переселенців майже не залишилося. Кожен намагається допомогти в силу своїх можливостей та внести свій вклад у спільну справу.

«Ми всі зібрали свої сили в кулак, відклали в бік усі наші справи і забезпечуємо максимальну, яку тільки можемо, підтримку нашим воїнам, переселенцям та всім, хто потребує допомоги. Щиро дякуємо нашим

колегам, друзям і партнерам за їхню свідому позицію та оперативну й конче потрібну допомогу для переселенців у цей непростий час», — наголосив директор НПП «Синевир» Микола Дербак.

Прийняті парком переселенці забезпечені тимчасовим житлом, що обладнане теплопостачанням, гарячою водою, електроенергією.

Всім охочим з числа прибулих пропонується щоденне безкоштовне харчування.

Умови не з кращих, але людей повністю влаштовує, переживши тяжкі дні в укритті чи бомбосховищі.

Проте парк всіляко намагається створити якомога комфортніші умови для перебування переселенців.

У більшості людей, котрі поспіхом покинули свої домівки та переїхали разом зі своїми дітьми, батьками до різних безпечних регіонів, немає друзів та знайомих в новому місці, немає також джерел доходу, можливості облаштувати чи винаймати житло.

Спеціально для оперативного вирішення потреб переселенців у НПП «Синевир» створили окремий координаційний центр, метою якого є надання допомоги переселенцям.

НПП «Синевир» робить все можливе для того, щоб переселенці не залишилися наодинці зі своїми труднощами, які сприймають своє переміщення як тимчасове явище, сподіваючись на якнайшвидше повернення до своїх осель.

Федір МАТІЧИН,
начальник відділу рекреації

Шановні країни!

Щиро вітаю вас з найвеличнішим святом для всіх християн світу – Воскресінням Христовим!

Великдень уособлює найсвятіші духовні цінності та прагнення, наповнює наші серця вірою і надією на здійснення найзаповітніших мрій і очікувань.

Кожен знаходить у цьому святі особливий зміст, співставляючи свої помисли і вчинки з високою християнською духовністю. Великдень пробуджує в нас прагнення бути добрими і милосерднішими.

Нехай Боже благословення буде запорукою миру на нашій землі, духовного відродження нашої держави, додасть сили в усіх добрих справах, а життя стане світлішим і прекраснішим.

Бажаю всім доброго здоров'я, щастя і оптимізму на шляху важких випробувань сьогодення, спільно з вами прошу Божого благословення, і вірю, що єдність, заснована на віковичних християнських цінностях,

і надалі згуртовуватиме нас на рідній батьківській землі.

Нехай передзвін Великодніх дзвонів наповнить життя кожного з вас світлом і радістю, додасть наснаги та енергії, благословить вас, ваші сім'ї і всю рідну Україну на мирне і достойне майбутнє!

**Христос воскрес!
Воістину воскрес!**

Микола ДЕРБАК,
директор
НПП «Синевир»

Допомога переселенцям

Черговий вантаж гуманітарної допомоги прийняв Національний природний парк «Синевир» на КПП «Ужгород - Вишне Немецьке» – від партнерів Національного парку «Баварський ліс» (Німеччина). Гуманітарний вантаж зібрано спільно з Асоціацією юних ренжерів та Громадською організацією «Махаон» (Словачія).

Керівник координаційного центру з питань переселенців Василь Росада розповів, що допомога призначена саме для переміщених осіб, що тимчасово перебувають в Національному природному парку «Синевир». Гуманітарний вантаж розподілено між всіма прибулими

переселенцями. Частину отримали ті особи, що проживають у будівлях Остріцького ПОНДВ, іншу частину відправили для тих, що тимчасово перебувають на базі навчального центру імені М.Драгоманова Квасовецького ПОНДВ.

За потреби, всі бажаючі мали змогу отримати теплий одяг, ковдри, взуття, паперові рушники, а також продукти дитячого харчування, підгузники, засоби гігієни та першої допомоги.

Наразі, НПП «Синевир» продовжує активно приймати переселенців для тимчасового проживання. Сьогодні продовжуються ремонтні роботи в приміщеннях будинків, що призначені для житла в літню пору року. Найближчим часом адміністрація парку й надалі буде готова приймати таких людей.

Адміністрація установи та потерпілі переселенці щиро вдячні всім людям баварського лісу за збір гуманітарної допомоги та підтримку в такий важкий час.

Любов ГРЕЧИН,
фахівець екологічної освіти

НПП «Синевир» готується до туристичного сезону

Зазвичай в цей період НПП «Синевир» готувався до туристичного сезону. Всі зусилля спрямовувались на покращення рекреаційної інфраструктури, будували та облаштовували місця для відпочинку туристів, обстежували туристичні маршрути, поновлювали інформаційні стенди вказівники тощо.

Та зараз все по-іншому. Війна внесла свої корективи в роботу різних галузей всієї країни, зокрема і нашого парку. Ми змушені

облаштовувати кімнати для прихистку переселенців із інших областей країни, де все ще проходять бойові дії. Намагаємося якнайкраще надати їм посильну допомогу та підтримку, яка зараз, як ніколи, дуже потрібна кожному з них.

Та попри все це, робота в парку триває. Зусиллями працівників парку проводяться певні види робіт у відділеннях по ремонту та облаштуванню стежок, ремонту лісових «меблів» та інших туристичних споруд, які не потребують значних фінансових затрат.

Всі щиро сподіваються, що туристичний сезон Національного природного парку «Синевир» вчасно відкриє двері для відвідувачів, які зможуть проводити свій відпочинок на теренах нашого чарівного краю.

Любов ГРЕЧИН,
фахівчиня відділу
екологічної освіти
НПП «Синевир»

Про заборону спалювання сухої трави та рослинності

Національний природний парк «Синевир» попереджає про заборону спалювання сухої трави, залишків рослинності, сміття та побутових відходів, розпалювання багаття в паркових зонах та поблизу лісових масивів.

З настанням весни громадяни починають господарювати на городах, прилеглих територіях, земельних ділянках для сінокошення тощо. І на жаль, часто таке прибирання завершується спалюванням залишків листя, сухої трави, часто – навіть різного сміття. У такому випадку добрі наміри при наведенні чистоти та порядку можуть мати згубні наслідки для довкілля і здоров'я людей.

При стихійному спалюванні трави вогонь може охопити великі території та спричинити знищення диких рослин і тварин. Крім того, існує загроза лісових пожеж і займання житлових будинків, а також короткого замикання, якщо поблизу проходять високовольтні лінії електропередач.

Невинні, на перший погляд, спалювання можуть призвести до масштабних пожеж, загрожувати знищенням житлових будівель та життю людей, адже на відкритій

території в безвітряну погоду вогонь може розповсюджуватися зі швидкістю до 4-х кілометрів на годину, а у вітряну – до 30. Висота полум'я сягає двох метрів, а при сильному вітрові з різкими змінами напрямку та швидкості, розмір таких пожеж протягом 15-30 хвилин збільшується у 2-3 рази.

Так, відповідно до статті 77 Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП) за порушення вимог пожежної безпеки в лісах передбачене адміністративне стягнення у вигляді накладення штрафу на громадян – від 90 до 270 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 1530 до 4590 грн.) на посадових осіб – від 270 до 900 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 4590 до 15300 грн.).

За знищення або пошкодження лісу внаслідок необережного поводження з вогнем, а також порушення вимог пожежної безпеки в лісах, що призвело до виникнення лісової пожежі або поширення її на значній площі, до громадян може застосовуватися адміністративне стягнення у вигляді штрафу від 270 до 900 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 4590 до 15300 грн.) на посадових осіб – від 630 до 1800 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 10710 до 30600 грн.).

У зв'язку з вищезазначеним, НПП «Синевир» звертається до громадян з проханням, дотримуйтесь правил пожежної безпеки, відмовтесь від спалювання сміття й рослинних залишків! Якщо ви бачите, як інші палять листя та траву – поясніть, чому це не слід робити.

Марина ПЕЧКАН,
екскурсоводка

НАШІ ГОРИ, ЛІСИ, РІКИ - НЕ СМІТНИК!

Поважне та бережливе ставлення до природи – одне з правил поведінки, яке характеризує цивілізовану і культурну людину.

Однак, серед населення нашого краю, досі побутує низький рівень культури поводження із побутовими відходами.

Наші споживачські звички та поводження з відходами формують санітарно-екологічний стан місцевості у якій мешкаємо. Викинуті пляшки, пластик, поліетилен, побутові та виробничі відходи призводять до засмічення лісових зон, утворюють сміттєзвалища і завдають шкоди довкіллю.

З приходом весни на території Національного природного парку «Синевир» виявлено чимало осередків стихійних сміттєзвалищ, які взимку залишили після себе недобросовісні мешканці та гості Синевирської та Колочавської сільських громад.

Не такі Карпати і не такий Синевир хочуть бачити туристи та гості нашого краю.

Пам'ятайте: чисто там, де не сміять! Не засмічуйте довколишню природу. Після візиту нашого парку сміття викидайте тільки в урни або забирайте з собою. Цінують роботу природоохоронців НПП «Синевир», які своєю працею

створюють умови для комфортного відпочинку та перебування громадян на рекреаційних об'єктах та локаціях національного парку.

Маємо змогу куди пройтися, подорожувати лісами та горами, бачити звірів, однак не можемо змінити свої звички щодо природи, навчитися жити з нею в гармонії та відновити свою любов і пошану до довкілля.

НПП «Синевир» нагадує та попереджує несумлінних громадян, котрі засмічують довкілля, що на них чекатиме адміністративна відповідальність у вигляді штрафу у розмірі 1360 гривень (стаття 82 КУпАП).

Крім того, природоохоронна установа звертатиметься до суду з метою стягнення з порушників витрат, пов'язаних із ліквідацією та вивезенням сміття з території парку.

Доречно буде зазначити, що з метою протидії протиправній діяльності та виявлення тих осіб, котрі сміять, на території НПП «Синевир» за сприяння партнерів встановлено 16 прихованих відеокамер спостереження для фіксації порушення режиму природно-заповідного фонду.

Власкор

Як зимували ведмеді

Реабілітаційний центр бурих ведмедів у НПП «Синевир», який функціонує з 2011 року, на даний час став домівкою для 31 ведмедя. Тут проживають ведмеді, які в минулому зазнали жорстокого поводження і утримувалися в неволі.

У цих тварин зараз зовсім інше життя. Просторий вольєр, розташований на ділянці лісу 12 га., ігровий майданчик для тренінгових занять, басейн для купання, - все це створено для того, щоб ведмеді почували себе добре в напіввільних умовах. А ще, вдало підібраний раціон харчування, постійне ветеринарне обстеження, спеціальні заняття дають змогу ведмедям відновити свої сили та природні навички.

Фахівці реабілітаційного центру разом з співробітниками наукового

відділу НПП «Синевир» постійно ведуть моніторингові спостереження за поведінкою та станом кожного ведмедя. Аналізуючи показники за минулі роки, можна зробити висновок, що у більшості ведмедів поступово повертаються їх природні інстинкти. Одним із таких хороших показників є залягання ведмедів у зимову сплячку. Це ознака того, що організм тварин відновлюється і набирається сил.

З кожним роком у центрі все більше ведмедів впадають в такий довгостроковий зимовий сон. Цієї зими 20 ведмедів вже провели зимову сплячку в барлогах, є серед них і ті які відчули що таке зимова сплячка - вперше.

Марина ДЕРБАК

ОБЛИЧЧЯ ВІЙНИ

Допомогти переселенцям – наш моральний обов'язок

Війна, що охопила нашу країну, не залишає нікого з нас байдужим...

Увірвавшись у наше і не без того складне повсякденне життя вона мимоволі змінила все. Воєнний стан зобов'язує нас жити по-новому, здійснити переоцінку своїх цінностей, переосмислити прожите та внести відповідні корективи.

Хотіли ми цього чи ні, але війна змусила нас із нею рахуватися та відповідати на нові раніше небачені виклики.

Багатьох із них огорнув страх, хтось зіштовхнувся із життєвими труднощами, бо був змушений залишити рідну домівку, родину та переїжджати у безпечне місце, тікаючи від обстрілів та бомбардування. Деякі з них втратили все і не знають, де вони опиняться завтра.

Залишитися байдужим до долі таких людей неможливо.

Ситуація з масовим переселенням є викликом не тільки для переселенців, але і для громад, які приймають цих людей.

Життя таких громад і людей, які в них опинилися, до війни було зовсім інакше. Ці люди мали зовсім інший світогляд і жили по-іншому. Можливо, їх шляхи б і не перетнулися. Однак, доля вирішила по-своєму.

За поневір'янням долі нині у Синевирі та інших карпатських селах перебуває багато внутрішньо переміщених осіб, котрі вимушено покинули свої оселі.

Сьогодні вони знайшли прихисток у НПП «Синевир» та місцевих жителів.

Біографія і географія переселенців, котрих прихистив нацпарк і синевирці різні, проте всіх їх об'єднує спільна біда – лихо війни.

Тридцятирічний Роман із селища Ворзеля, що неподалік Києва, згадує час, проведений під окупацією неохоче. Зрозуміло, що побачене і пережите ним та його родиною дається взнаки.

«З перших днів окупації нашого селища, - розповідає Роман, - значна частина бойової техніки ворога була зосереджена в центрі Ворзеля та та навколо нього. Російські військові поводитися з місцевим населенням жорстоко і безжалісно. Я був очевидцем того, як біля нашого будинку зупинилася колона гусеничної і ко-

лісної броньованої техніки, з якої рашисти вистрибували й знущалися над мешканцями нашого селища. Хто не встиг сховатися, легко ставав їх жертвою...»

«Окупанти проїхали танками через наше та сусідські дворогосподарства, роздавлюючи та знищуючи все, що траплялося у їх напрямку, - продовжує Роман. Більш вишукані помістя сусідів, які знаходилися неподалік нашої хати, повністю зруйновано, окремі розстріляно та спалено.»

«Я зі своєю дівчиною, батьками й дядьком, - згадує він, - сиділи у тісному холодному підвалі 12 діб, не виходячи на вулицю. Добре, що була хоч якась провізія, яка збереглася у підвалі з минулого року. Хліба не було, води також... Був тільки доступ до консервації та відра звареної картоплі. На вулицю боязно було виходити. Навколо нас всюди гуркотіли вибухи та лунали постріли. На 14-ий день з піднятими вгору білими полотнами постільної білизни нам пощастило виїхати з селища разом з місією Червоного Хреста. В хаті залишився лише безпомічний рідний дядько, який у день від'їзду зламав ногу, не міг пересуватися і не захотів їхати. На жаль, ніякого зв'язку з ним з моменту нашого від'їзду немає...»

«Батьки мої опинилися у Вінницькій області, а ми тут, - із сумом каже Роман. Я за всіх дуже хвилююся. Було дуже страшно, а зараз невідомо, що і як... Нам пощастило... Це, як доля...»

«Для нас ваша підтримка надзвичайно важлива, - наголосив переселенець з Ворзеля. Ми вам дуже вдячні і пам'ятатимемо це все наше життя. Разом ми сила!»

Як не прикро, але попри відносно спокійну ситуацію на заході країни потік людей з палаючих сіл і містечок з інших областей України, на які наступає ворог, все більше і більше. І таких як Роман та його родина – сотні тисяч.

«У цей нелегкий час усі ми маємо об'єднатися і дати гідну відсіч ворогу! Хтось зброєю, а хтось доброю справою – простягнувши руку поміч нашим співвітчизникам! Допомогти переселенцям – наш моральний обов'язок, - каже директор Національного природного парку «Синевир» Микола Дербак. Так сталося, що часи війни співпали з часами Великого посту, і ми як люди доброї волі не маємо забувати про свої християнські обов'язки. Закарпатці завжди славилися своєю побожністю, гостинністю та доброзичливістю, тож закликаю всіх верховинців їх продемонструвати! Це буде наш іспит віри і тернистий шлях до Голгофи. Будьмо милосердні, допоможемо їм. З нами Бог! Україна переможе!»

Микола КУРУЦ,
начальник відділу екоосвіти

Відбулася зустріч з дітьми - переселенцями

На базі навчального центру НПУ ім. М. Драгоманова проведено тематичний захід для тимчасово переселених осіб за участю співробітників НПП «Синевир». Серед тих, хто знайшов прихисток, багато дітей. Вони всі різні: маленькі, старші, слухняні, люб'язні, товариські, іноді зосереджені, творчі, щирі... стомлені. Але всі вірять, що зможуть жити як раніше, навчатися у своїй державі, мати друзів, знайомих, спілкуватися з рідними щодня – розповідає організаторка заходу, фахівець відділу екологічної освіти Любов Гречин.

«Я люблю Україну» - саме такий тематиці присвячено зустріч. Адже, дуже важливо зараз, в складний для нас час, поєднувати патріотизм і природоохоронну тематику для формування у дітей почуття любові та гордості за свою країну. Під час зустрічі, діти дізналися про цікаві та унікальні місця, природні особливості регіону, діяльність парку та цікаві природні об'єкти, що знаходяться на території НПП «Синевир».

Для організаторів заходу важливим було те, щоб кожен з учасників зміг проявити себе і свої почуття, впоратися зі своїми страхами, відчувати себе в безпеці, позбутися тривоги, негативних переживань, щі навчитися отримати задоволення і

насолоду.

Активно діти долучалися і до практичного заняття. Вони мали змогу на практиці оволодіти технікою створення малюнку за допомогою аплікацій, продемонструвати свої творчі здібності та гарно провести час. Все це сприяло виклику позитивних емоцій та радості не лише у самих дітлахів, але і їхніх рідних.

Кожен учасник мав нагоду продемонструвати свої творчі здібності, проявити свою фантазію на папері, почерпнути нові знання і навички та гарно провести час.

Насамкінець, всі учасники заходу отримали інформаційні листівки, розмальовки, смаколики та солодо-

Власкор

Екскурсії об'єднують

З початку російської агресії в НПП «Синевир» знайшли свій прихисток багато людей із сіл та міст України, що опинилися під вогнем та окупацією ворога і змушені були залишити свої домівки через війну. Всі вони приїхали з різних регіонів України і багато з них тут вперше.

Долі цих людей майже схожі, історії їх просто вражають. В когось залишилися вдома під обстрілами рідні, хтось уже втратив дорогих йому людей, а багатьом просто нема вже куди повертатись, їхні будинки зруйновано... Кожен переживає, тамуючи свій біль втрат, як може.

Спільні подорожі, екскурсії об'єднують людей. За таких обставин легко можна знайти друзів, однодумців, з якими цікаво і корисно можна провести час. Саме з

такою метою співробітники НПП «Синевир» для всіх охочих переселенців організували екскурсії до бурих ведмедів та Синевирського озера, де всі мали змогу дізнатися багато цікавого про наш край.

У РЦБВ відвідувачі мали можливість на власні очі побачити найбільших хижаків України, спостерігати за їх поведінкою та дізнатися чимало цікавої інформації про їх життя. Цікаві моменти, багато вражень, емоцій – змусило кожного посміхнутись і підняти собі настрій.

Також відвідали переселенці і перлину Українських Карпат - Синевирське озеро. Пройшовши стежкою, довкола озера, всі мали можливість не тільки насолодитись красивими краєвидами, але й відчувати цілюще повітря ялинкового лісу

Любов ТІЛЬНЯК

«Синій Вир»

Еколого-освітній часопис
Засновник і видавець громадське
об'єднання «Товариство «Синій Вир».
Свідоцтво про державну реєстрацію
Серії ЗТ №214
РЕДАКТОР
МИКОЛА ДЕРБАК
Комп'ютерна верстка та дизайн
Мар'яна Цімбота, Ігор Росоха
Газету набрано і зверстано у
видавничому центрі НПП «Синевир»

Адреса:
с. Синевир, 1626, Хустський р-н.,
Закарпатська обл., 90041
e-mail: npp-synevir@ukr.net
www.npp-synevir.net.ua
За точність наведених фактів відповідаль-
ність несуть автори матеріалів.
Листування з читачами – тільки на сторінках
газети.
Тираж 500 прим.
Зам.
Номер віддруковано у ТзОВ «Терно-Граф».
Адреса: вул. Текстильна, 18, м. Тернопіль,
46000

3 ювілеєм!

Вітаємо з 60-річчям

Печкана Івана Михайловича, водія
ВТО;

Нехай збуваються мрії, буде роз-
уміння від людей, а кожен день буде
сповнений тільки приємними щоден-
ними турботами.

Поздоровляємо з 60-річчям

Кута Андрія Юрійовича, водія;
Бажаємо міцного здоров'я, до-
машнього затишку, тепла і щастя,
успіхів і натхнення в роботі, здійс-
нення всіх задумів і мрій.

Вітаємо з 55-річним ювілеєм

Печкана Василя Степановича,
заступника начальника ВТО;
Зичимо міцного здоров'я, радості,
щастя й добробуту, життєвих
сонячних днів і довголіття.

Прекрасну дату 55-річчя святкує

Кут Василь Ілліч, інспектор І к.
Острівського ПОНДВ;
Хай доля дарує вам здійснення
найпрекрасніших мрій та сподівань,
тільки приємні щоденні турботи.

Вітаємо з 50-річним ювілеєм

Бугину Василя Андрійовича,
інспектора І к. Синевирського ПОН-
ДВ;
Бажаємо спокою й добробуту, удачі
в усіх починаннях, затишку і турботи
близьких.

Славну дату 50-річчя святкує

Ярема Юрій Михайлович, інспек-
тор ІІ к. Вільшанського ПОНДВ;
Нехай множаться гаразди в житті,
повниться радістю душа, робота
приносить задоволення і бажаний
достаток.

З повагою та щирими побажання-
ми колектив працівників НПП
«Синевир».

Метеорологічні показники за березень 2022 р.

Станом на кінець березня проаналі-
зовано кліматичні особливості тери-
торії НПП «Синевир». Опис погоди
взято власне зі спостережень фахівців
наукового відділу, які систематично
стежать за станом і змінами при-
родних комплексів, процесів і явищ.

Середня місячна температура по-
вітря на території Національного при-
родного парку «Синевир» за бере-
зень цього року становила -4.7°C, мак-
симальна +18°C, а мінімальна -11 °C.

Найтепліші дні з температурою по-
вітря від +14°C до +18°C зафіксовано
21-23 березня, що спричинило сніго-
вий зсув на полонині Негровець (Ло-

пати) довжиною понад 350м, ши-
риною – 70м.

Загальна кількість днів з опадами –
4, в тому числі зі снігом – 2, із дощем –
2. У інші дні, відмічено перевагу віт-
рів, що зазвичай викликали посуш-
ливу морозну погоду. Максимальна
висота снігового покриву на рівнинах
становила 30 см. Танення снігу на рів-
нинах відбулося з 15 по 27 березня.
Незважаючи на досить низький темпе-
ратурний режим з 14 по 20 березня для
рослин-ефемероїдів розпочався веге-
таційний період.

Тетяна НІРОДА,
наукова співробітниця

Вітаємо!

Щиро вітаємо **Тюха Юрія**
Юрійовича, к.б.н., заступника
директора з НДР.

Зичимо щастя і здоров'я, успіхів у
роботі, злагоди, добра. Нехай здійс-
няться ваші творчі задуми та плани, а усі
ваші починання нехай супроводжує
надія та успіх.

У квітні святкують іменини
працівники НПП «Синевир»:

Беца Федір Михайлович, інспектор І к.
Квасовецького ПОНДВ;

Бумбар Олена Михайлівна, фахівчиня
з рекреації Острівського ПОНДВ;

Вовилка Володимир Михайлович,
інспектор ІІ к. Вільшанського ПОНДВ;

Гречин Павло Ілліч, робітник з
благоустрою;

Драч Юрій Петрович, інспектор І к.
Квасовецького ПОНДВ;

Дебель Михайло Іванович, робітник з
благоустрою;

Ірговці Василь Іванович, інспектор І к.
Квасовецького ПОНДВ;

Куруц Микола Миколайович, інспек-
тор ІІ к. Чорноріцького ПОНДВ;

Кут Василь Ілліч, інспектор І к.
Острівського ПОНДВ;

Кузик Марія Миколаївна, провідна
економістка;

Ледида Іван Іванович, інспектор І к.
Синевирського ПОНДВ;

Маслей Михайло Васильович,
ветлікар Реабілітаційного центру бурих
ведмедів;

Нірода Мар'яна Михайлівна,
фахівчиня відділу екологічної освіти;

Печкан Тетяна Іванівна, фахівчиня
РЦБВ;

Росоха Ігор Дмитрович, провідний
інженер відділу рекреації;

Руснак Іван Степанович, майстер з
охорони природи Острівського ПОНДВ;

Рушак Юрій Васильович, майстер з
охорони природи Острівського ПОНДВ;

Савка Марія Іванівна, фахівчиня;

Субота Іван Миколайович, інспектор І
кат. Синевирського ПОНДВ;

Сідей Юрій Миколайович, сторож
Синевирського ПОНДВ;

Хланта Юрій Павлович, фахівець зі
зв'язків з громадськістю і ЗМІ;

Шпілька Михайло Васильович,
підсобний робітник;

Шпілька Юрій Васильович, звірівник
Реабілітаційного центру бурих вед-
медів;

Ярема Тетяна Федорівна, молодша
наукова співробітниця;

Ярема Юрій Михайлович, інспектор
ІІ к. Чорноріцького ПОНДВ.

Щодень нові емоції та враження

У часи війни Національний при-
родний парк «Синевир» став при-
хистком для людей різного віку з
різних куточків України.

Доля кожного з них склалася
по-різному. Комусь пощастило біль-
ше, комусь менше. Проте вони не
втрачають оптимізму та плекають
надії на краще. Твердо вірять у
нашу перемогу.

Цього разу своєю історією з нами
поділилася 12-річна Юля з міста
Києва. Попри свій юний вік вона
наважилася описати свою історію та
розповісти про свої враження від
перебування у НПП «Синевир» у
коротенькому есе.

Через воєнну агресію і небезпеку
в нашому місті я і моя сім'я були
змушені виїхати з Києва.

Нас запросили до Синевира, де
нас гостинно прийняли у мотелі,
розселили по номерах і нагодували.

Годують тут теж дуже смачно.
Мені дуже подобається місцева кух-
ня і особливо випічка. Закарпат-
ська кухня – ще та смакота. Най-
більше мені сподобалися макарони
з бринзою, токан і ріплянка з ма-
чанкою. Обоємною пончики з по-
видлом, які тут готують. Навіть,
сама допомагала їх ліпити. До цього
я такої смакоти не куштувала.

Всі працівники парку дуже при-
вітні та радо нам допомагають.

Нас забезпечили речами першої
необхідності. Дядя Вася видав нам
різноманітні продукти, засоби осо-
бистої гігієни та одяг. Ми ситі, в
безпеці і нам тепло. Тепер ходимо
всі в однакових курточках і милу-
ємося природою.

За час нашого перебування для нас
проводили екскурсії місцевими ло-
каціями.

Ми вже встигли відвідати Реа-
білітаційний центр бурих ведме-
дів, де екскурсивод Марина озна-
йомила нас з історією тамтешніх
бурих ведмедів. Їх забрали у ко-
лишніх власників, бо вони з ними
жорстоко поводитися та знущалися
над ними. Проте тут, у Карпатах, їм
добре. Природоохоронці їх люблять
і доглядають. Вони під надійним за-
хистом. На згадку про візит нам
дозволили зробити фотознімки та з
дозволу доглядачів погодувати вед-
медів шматочками хліба.

Також ми побували на озері
Синевир. Легенду про містичну
історію виникнення цього озера нам
розповіли екскурсиводи - Марина та
Тетяна. Залишаючи озеро, ми всією
сім'єю загадали одне й те саме
бажання та кинули монетку в озеро,
аби в Україні запанував мир.

Зимові Карпати я бачу вперше і
мені надзвичайно подобаються ці
пейзажі - засніжені смерекові ліси і
вершини гір.

З приходом весни тут починають
з'являтися перші квіти-первоцвіти і
вже, навіть, можна побачити цілі
галявини, всипані цими квітами.

Все частіше можна почути пта-
шок, які радують нас своїм співом,
та нагадують про початок весни,
хоча у горах ще видніється сніг.

Я дуже сумую за своїм татом, який
носить форму Збройних Сил Укра-
їни і обороняє нас і нашу країну. Він
– супер-герой! Дякую йому за «Доб-
рий ранок», який настав. Дякую за
ще один крок... крок до перемоги!

Юля ТРОХІНА,
12 років, школярка
(місто-герой Київ)